

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

دپلوم انجنیر خلیل الله معروفی

برلین - ۷ سپتمبر ۲۰۱۶

چرا "هاشمیان" دروغ می گوید؟؟؟

پروسه انتخاب استاد "اسیر" به "ملک الشعرائی"

مردم باریکبین، گرگوی و قلی پران کابل سخنان ظریف فراوان ساخته اند. یکی از گپهای نافذ و مزه دار شان در مورد "دروغگوی" است، که گوید:

«دروغگوی اگه دروغ نیافت، راس میگه»

(دروغگوی اگر دروغ نیافت، راست می گوید!!!)

معنای این سخن وجیزه مانند کابلیان چیست؟؟؟

جواب اینست، که "دروغ و دروغگویی" در ذات و طبیعت یک "دروغگوی" آن قدر نفوذ دارد، و به گفته ایرانیان "نهاده" شده، که جزء خصلت و مَلَكَةُ ذاتی و کرکتر وی می گردد. بنابراین باید دروغ بگوید و از حقایق چشم ببوشد و آن قدر از حقایق بگریزد، که "جند" از "بسم الله" می گریزد؛ ورنه معذوب و معذب وجدان دروغگوی و "دروغ شعار" و "دروغ نشان" خود قرار می گیرد.

این سخن در مورد "هاشمیان" نه تنها مصداق دارد، بلکه کار "هاشمیان" ازین هم یک گره بالاتر است. چون هاشمیان اگر احياناً کدام وقت مجبور شد "راست" بگوید، همان سخن "راست" او هم یا دروغ مطلق است یا آکنده با دروغ. به عبارت دیگر سخن "راست" دروغگویی چون "هاشمیان"، در ذات خود "دروغ" است، منتها با ذره ای و به گفته کابلیان "شموری" از "راست".

نوشته اخیر "هاشمیان"، مبنی بر انتقاد از جناب ملک الشعراء استاد "اسیر" و این که چرا با پورتال "افغان جرمن" همکاری نمی کنند، از همین سنخ دروغ "راست مانند" است. "هاشمیان" ضمناً از پروسه

انتخاب استاد "اسیر" سخن می‌گوید و این، که چطور ایشان به مقامِ فاخر و مَفخَم "ملک الشعرائی"، نائل شده اند. مضمون هاشمیان زیر عنوان "اعتراض قانونی بالای ملک الشعراء اسیر" عرضه شده است، که در پراگراف دوم آن چنین می‌خوانیم:

«حدود سه سال قبل که مرحوم محمدطاهر هاتف، ملک الشعرائی افغانها در مهاجرت، وفات یافت، افغانها در امریکا و اروپا ضرورت انتخاب ملک الشعرائی جدید را احساس کردند و مقدمات اینکار در اثر پیشنهاد مجله آئینه افغانستان در همین پورتال وزین افغان – جرمن آنلاین براه افتاد که در نتیجه آن جناب استاد محمدنسیم اسیر با اکثریت قاطع بحیث ملک الشعرائی افغانها در مهاجرت انتخاب گردیدند و همه افغانا ازین انتخاب راضی و شادمان بودند – در آنوقت بلای نفاق و خود خواهیها هنوز تبارز نکرده بود و هر آنکو که آن بلا را باخود درین پورتال آورد و در تحت تاثیر عقده خودنمایی بدامن تجزیه متوسل گردید، خداوند متعال او را بهزار بلا مبتلا بسازد.» (نوشته "هاشمیان" را مو به مو و همان قسمی، که در همان پورتال دروغگویان منتشر گشته است، نقل کردم، که وقت بسیار زیاد مرا تلف کرد!!!)

این پراگراف را، که نمونه بارزی از غلطنویسی ست، کسی می‌نویسد که بر تالاق جبین و ناصیه نحس خود لقب مطنظن "استاد ادبیات و زبانشناسی پوهنتون کابل" را حک کرده است. این نوشته سراسر غلط و بی منطق را در فرصت مناسب حلاجی خواهم کرد، چون تفصیل موضوع با این نوشته سازگار نیست. فقط یک نکته را از متن بالا متبارز می‌سازم، که بر بی‌منطقی "هاشمیان" دلالت می‌کند و آن اینست:

"مرحوم محمد طاهر ... وفات یافت"

که اوج بی‌منطقی ست، چون کسی، که کلمه "مرحوم" را با خود حمل می‌کند، زنده نیست، که بمیرد!!! این جمله را اگر به عبارات دیگر بگوئیم، چنین خواهد شد:

آن، که مرده بود، بمرد!!!

یا

"مرده، مرد!!!"

اووو خانه خراب بی منطق!

تنها و تنها "زنده" است، که می‌میرد و کسی که "مرده است"، کی می‌تواند بمیرد؟؟؟

ضمن این نوشته هرگز و به هیچ صورت قصد دفاع از جناب "استاد اسیر" را ندارم. ایشان خود قلم‌گویا و نافذ و ناقد دارند و یقیناً جوابی به قد و اندام ایراد "هاشمیان" خواهند نوشت و پروسه انتخاب خویش را به حیث "ملک الشعراء" از قلم خود بیان خواهند فرمود!!!

مکتب من در این نوشته، بر روشن ساختن پروسه انتخاب "استاد اسیر" به حیث "ملک الشعراء" تکیه دارد، از اول تا به آخر. چون "هاشمیان" این پروسه را کاملاً غلط انعکاس داده و سخنانی را در زمینه گفته است، که محض باب دندان چوکره‌ها و حواریان دنباله‌رو اوست، و پوشنده واقعیتهای این رویداد!!! اینک رویداد اصلی و حقیقی را تاریخ وار پیش نظر خواننده حجبوی و حقیقت‌شنو می‌گذارم، تا خود قضاوت کند، که موضوع از چه قرار بوده است:

بعد از فوت «استاد محمد طاهر "هاتف" - ملک الشعراء»، مسند "ملک الشعراء افغانان دور از وطن" خالی بود، که باید با انتخاب شاعری شایسته و کاملاً سزاوار، پر می شد. دو نفر از شعرای همکار پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان"، هریک جناب "الحاج خلیل الله ناظم باختری" و این جانب "خلیل الله معروفی"، باهم مذاکره کرده و بدین نظر رسیده بودیم، که جناب "استاد اسیر" را به حیث کاندید این مصطفیٰ باشکوه پیشنهاد کنیم. یک روز پیش از نشر پیشنهاد ما، مگر "هاشمیان"، مثلی که بوی کشیده باشد، پیشگیرک کرده و موضوع انتخاب ملک الشعراء جدید را در سایت "افغان جرمن" به میدان کشیده و چار شاعر مهجور افغان را جهت احراز این کرسی، پیش کشید، که عبارت بودند از:

۱ - جناب اسحاق نگارگر

۲ - آقای واصف باختری

۳ - جناب استاد اسیر

۴ - جناب سید عبدالقادر "جاهد"

تا جائی، که به یادمانده نفر چارمی، همین جناب "جاهد" بود، ولی مطمئن نیستم. ازین رو به آرشیف "هاشمیان" در "افغان جرمن" رجوع کردم. از عجائب روزگار، که مقالات دیگر "هاشمیان" همه با یک کلیک باز می شوند، ولی قدرتی خدا، که همین یک باز نمی شود و آدم را پشت نخود سیاه راهی می کند. این هم یکی از توطئه های دیگر این سایت چکوره و مفتن.

بلی؛ در ذیل نمبر ۳۹ آرشیف "هاشمیان" و تحت عنوان "انتخاب ملک الشعراء در خارج کشور"، خود مقاله ظاهر نمی شود، بلکه چرند و پرند دیگر "هاشمیان" روی صفحه می آید، که خود به اصطلاح ایرانیان "سؤال برانگیز" است و نشانه پل پُت کردن اصل موضوع و آماده ساختن زمینه دلغشی و دروغگیراگنی "هاشمیان"!!!

پروسة واقعی انتخاب ملک الشعراء، که در آرشیف همان وقت پورتال قابل دسترس می باشد، ازین قرار است:

به تاریخ ۲۶ دسمبر ۲۰۱۲ دو شاعر و همکار دائمی پورتال، هریک جناب "الحاج خلیل الله ناظم باختری" و "خلیل الله معروفی" جناب "استاد اسیر" را به حیث کاندید مسند "ملک الشعراء" افغانان دور از وطن، در پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" پیشنهاد کردند. دو سه روز بعد جناب "ولی احمد نوری" نیز به تاسی از پورتال ما، موضوع را در "افغان جرمن آنلاین" پیش کشیده و به نظرخواهی گذاشتند، که صفحات نظرخواهی همان وقت - اگر حذف نشده باشد - شاهد مدعا ست. نوری صاحب بزرگوار، که در آن زمان صلاحیتدار پورتال خود بودند، بعداً پیشنهاد همکاری هردو پورتال را در همین زمینه خاص فرهنگی خواهان شدند، که از طرف پورتال ما نادیده گرفته شد. بر اثر همین پیشنهاد دو نفر از فرهنگیان پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" بود، که سیل نظریات از تمام قاره ها به آدرس پورتال ما آمده رفت - خواه از

طریق ایمیل یا پیام تلفونی و یا نامه و مقاله. پورتال در همان زمان سی و سه مقاله و نامه رسیده را به حیث نمونه برگزیده و منتشر ساخت، که همه در آرشیفهای پورتال قابل دریافت می باشند. از قضا که در تمام نظرات رسیده به پورتال ما، رأی مثبت بود و در بین آنها حتی یک رأی مخالف هم دیده نشد. از بخت نکو که رأی‌دهنده ضمن تعدادی از نامه ها نه تنها رأی موافق خود، بلکه از همان دم تبریکات خود را به جناب "اسیر" نسبت احراز این کرسی منیع و فخیم ابراز کردند. بعد از یک ماه رأیگیری و مواصلت صدها رأی موافق، "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" به استنتاج پرداخته و جناب "استاد اسیر" را به تاریخ ۲۶ جنوری ۲۰۱۳ به حیث "ملک الشعراي جديد افغانان خارج از وطن" اعلان کرد. بعد از آن قرار بر آن شد، تا این موفقیت "استاد" را ضمن یک محفل باشکوه در یکی از شهرهای قاره اروپا یا قاره امریکا، تجلیل نماید و "لوح تفخيم" را به بارنامه و شأن و شکوه هرچه تمامتر خدمت ایشان تقدیم نماید. این محفل ماهها بعد به تاریخ ۱۷ اگست ۲۰۱۳ در جوار بلافصل فرانکفورت در شهر "ویزبادن" المان دائر گردید. ضمن همین محفل مجلل و آراسته با کانفرانس ادبی و ساز و سرود و تقدیم غذای مفصل افغانی، "لوح تفخيم" به دست مبارک جناب "تیمورشاه تیموری" - به حیث بزرگوار پورتال - به استاد "اسیر" تقدیم گردید، که گزارش این مراسم در پورتال انعکاس یافت.

چون لست این اسناد در آرشیفهای پورتال طویل است و تعداد آنها بی شمار، فقط عنوان و لنک چند مقاله و اعلامیه را درینجا در اختیار می گذارم:

- تنها استاد سخن و فخر الشعراء "اسیر" شایسته مقام ملک الشعرائی هستند:

<http://www.afgazad.com/Adaby-12/122612-KM-Tanhaa-Ostaad-Aseer-Shaayesta-ye-Maqaam-e-Malek-o-Shoaraayee-Hastand.pdf>

- قابل توجه شعر دوستان:

<http://www.afgazad.com/Adaby-12/123012-KM-Qaabel-e-Tawajjoh-e-Sheardoostaan.pdf>

- انتخاب استاد "اسیر" به حیث ملک الشعراي جديد و اعلامیه ۶۸ پورتال بدین مناسبت:

<http://www.afgazad.com/Elaamyahaa/012613-AA-AA-Entekhaab-e-Ostaad-Aseer-ba-Malek-o-Shoaraayee-Mobaarak-Baad.pdf>

- مبارکباد به حضور استاد:

<http://www.afgazad.com/Adaby-13/012713-KM-Mobaarakbaad-ba-Hozoor-e-Ostaad.pdf>

این همه زحمات را تقبل کردم و به اصطلاح مروج نویسندگان "متقبل شدم" و لنکها را پیش نظر خوانندگان عزیز گذاشتم، تا حقایق از دست اول به دسترس همه ارجمندان و بالخاصه کسانی، که از موضوع اطلاع ندارند، قرار گیرد.

مگر هدف دوم ازین شرح و بیان و تفصیل این بود، تا به فرموده حضرت شمس الدین "حافظ شیرازی":

سیهروی شود، هرکه درو غش باشد!!!!